

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyně Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Martiny Kuchlerové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Ing. S. H.**
zastoupena JUDr. Jiřím Pokorným, Ph.D., advokátem
se sídlem Blanická XD08/28, Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Těšnov 17, Praha 1

za účasti: **Mgr. L. M.**
zastoupena JUDr. Jaroslavou Ježkovou, advokátkou
se sídlem K. J. Erbena 1266, Nová Paka

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. ledna 2024, č. j. MZE-42986/2023-15111

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítnul odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 26. 5. 2023, č. j. 19737/ZP/2015-84, a toto rozhodnutí potvrdil. Správní orgán I. stupně jím deklaroval, že vodní linie na pozemku p. č. XA a XB v k. ú. xx v úseku od studny na pozemku p. č. XB po vyústění na povrch v místě nazvaném „pod vrbou“, které se nachází na hranicích pozemků p. č. XA a XC v k. ú. xx, orientační délka 24 m, není vodním tokem ve smyslu § 43 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“).
2. Krajský soud předepisuje, že všechny nemovitosti uváděné v tomto rozsudku se nacházejí v katastrálním území xx, nebude tedy již vždy tento údaj při označování jednotlivých pozemků či staveb v rozsudku nadále z důvodu úspornosti uvádět.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně se domáhala včas podanou žalobou zrušení rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí prvoinstančního z důvodu jejich nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti.
4. První tři žalobní námitky se týkaly nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu, což navíc dle žalobkyně vede i k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
5. **Prvá námitka** směřovala k vadám zadání znaleckého posudku. S odkazem na rozsudek zdejšího soudu ze dne 23. 7. 2019, č. j. 30 A 163/2016-287 (dále také jen „1. Rozsudek KS“), měl dle žalobkyně správní orgán v daném řízení nejprve zjistit, zda se v případě vod odtékajících ze zdroje na pozemku p. č. XB jedná o vody povrchové nebo podzemní a na základě tohoto posoudit povahu dalších úseků předmětné vodní linie. S ohledem na skutečnost, že k posouzení této otázky byly v průběhu řízení pořízeny dva navzájem si odporující znalecké posudky (a k tomu doloženo několik starších znaleckých posudků a odborných vyjádření), měl správní orgán dále dle rozsudku zdejšího soudu ze dne 15. 3. 2022, č. j. 30 A 58/2021-295 (dále také jen „2. Rozsudek KS“), zajistit výslech obou znalců, případně zajistit revizní či nový znalecký posudek. Správní orgán I. stupně v tomto směru přistoupil k pořízení nového znaleckého posudku, konkrétně znalce Ing. B..
6. Tomu položil v zadání určit:
 - povahu vod odtékajících ze zdroje na pozemku p. č. XB potrubím do místa zvaného „pod vrbou“;
 - povahu vod v úseku pod zemním valem na pozemku p. č. XC.
7. Obě tyto otázky (zvláště při jejich spojení) je ovšem dle žalobkyně nezbytné považovat za rozporné s výše uvedeným a již dříve vysloveným závěrem nadepsaného soudu a také v rozporu se závěrem vysloveným v rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2022, č. j. MZE-26445/2022-15111, kterým žalovaný zrušil předchozí rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu s tím, že ten povede dané řízení „naprosto od začátku“.
8. Žalobkyně v návaznosti na to namítla, že zadání znaleckého posudku Ing. B. se zaměřuje pouze na určitý úsek vodní linie odtékající z předmětných pozemků a nikoliv na celou vodní linii až po původní zaměření vodního toku xxx, tedy do úseku od strže dále. Závěry

znaleckého posudku, jakož i následné závěry vodoprávních úřadů jsou tak nekompletní a v rozporu se závaznými závěry nadepsaného soudu.

9. Navíc znalecký posudek Ing. B. nepovažuje vody v úseku od studánky až po místo tzv. „pod vrbou“ za vody podzemní a ani povrchové, nýbrž za vody odebrané. Stejně tak nehovoří o tom, že by se jednalo o vody povrchové od místa „pod vrbou“ po zemní val, neboť dle znaleckého posudku se nejedná o vody přirozeně se nacházející na zemském povrchu, ale jedná se o vody odváděné z nemovitosti a pozemku a z jeho pohledu se jedná o vody jiné. S těmito závěry se ovšem správní orgány obou stupňů neztotožňují, resp. jsou dokonce popírány.
10. Dále navíc vzhledem k pouze kusému zadání znaleckého posudku dovodily správní orgány, že vodní tok se objevuje i na vodní linii, která ovšem až do začátku předmětného řízení jako vodní tok označena nebyla. Tento úsek vodní linie se jako vodní tok objevil v CEVT až v důsledku zápisu na základě rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2016, č. j. 47806/2016-MZE-151XD, kterým byl vodní tok prodloužen až ke studni. I když bylo toto rozhodnutí následně zrušeno, tak již nedošlo k opětovné úpravě zápisu v CEVT do původního stavu. I když je tedy zřejmé, že zápis v CEVT měl být po zrušení citovaného rozhodnutí uveden celý do původního stavu před tímto rozhodnutím, tak obě rozhodnutí nelogicky vycházejí ze skutečnosti, že o úseku vodní linie od místa „pod vrbou“ po zemní val není nezbytné rozhodovat, neboť zde je již proveden zápis v CEVT. Dále se navíc ani neztotožňují se závěry Ing. B., který vody v dané vodní linii nepovažuje za povrchové vody přirozeně se vyskytující na zemském povrchu, ale za vody jiné (neboť se jedná ve své podstatě o vody odebrané a odváděné ze staveb a pozemků a uměle směřované). Správní orgány tedy nesprávně a nedostatečně zjistily skutkový stav a vydaly svá rozhodnutí v rozporu se zásadou materiální pravdy vymezenou v § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „správní řád“).
11. **Druhá žalobní námitka** směřovala k nesprávnému nahrazení části závěrů znaleckého posudku Ing. B.. Zejména se to týká již zmiňovaného úseku, který je dle rozhodnutí správních orgánů obou stupňů oproti stavu v roce 2015 nově vodním tokem, tedy úseku od místa „pod vrbou“ po zemní val.
12. V daném případě uvádí znalec, že u vody vytékající z potrubí v místě „pod vrbou“ se jedná nikoliv o vodu povrchovou, ale o vodu jinou. Z tohoto závěru tedy vyplývá, že v předmětném místě by se neměl nacházet vodní tok, neboť není splněna podmínka přirozeného výskytu povrchové vody.
13. S tímto závěrem znaleckého posudku se ovšem správní orgány neztotožnily. Mají za to, že se jedná o výtok povrchové vody, jejíž tok byl pouze technickým zařízením upraven. S tímto závěrem nelze souhlasit nejen z důvodu, že toto tvrzení odporuje zbytku rozhodnutí, neboť dle nich se v úseku vodní linie nad místem „pod vrbou“ nejedná o povrchovou vodu (pokud by se o ní jednalo, tak by musel vodní tok začínat již dříve), což správní orgány dovozují ze závěru znaleckého posudku, dle něhož se totiž v daném úseku jedná o vody odebrané, které dle § 3 odst. 2 vodního zákona nemohou být považovány ani za vody podzemní či povrchové. Z tohoto ovšem nelze bezpochyby dovozovat, že by se jejich výtokem z PVC potrubí staly vodami povrchovými, což ostatně nečiní ani znalec.
14. Dle žalobkyně měly správní orgány za této situace žádat od znalce bližší vysvětlení nebo jej vyslechnout, což neučinily, ale naopak jeho závěry bez dalšího nahradily svým posouzením, což ovšem činí obě rozhodnutí nepřezkoumatelnými.

15. Dále žalobkyně poukázala právě na skutečnost, že ohledně úseku vodní linie mezi studánkou, „mléčným sklepem“ a místem „pod vrbou“ označuje Ing. B. tyto vody za vody odebrané. Tuto skutečnost ovšem obě rozhodnutí naprosto nezohledňují a pouze odkazují na to, že měřeními RNDr. M. B. a Ing. P. P. bylo ověřeno, že voda ve studánce je uměle snižována přepadem, kdy ovšem i při jeho ucpání nedosáhne hladina vody povrchu terénu. Dále pak už správní orgány ve svých rozhodnutích odkazují pouze na to, že pokud se nejedná o vody povrchové, tak již jejich charakter nemá pro další rozhodování význam.
16. S tímto závěrem žalobkyně nesouhlasila. V první řadě rozhodnutí o charakteru předmětných vod na pozemcích p. č. XB a XA, resp. zda se jedná o vody povrchové či podzemní, je nezbytné pro další rozhodování ve věci dle 1. Rozsudku KS, kdy tento závěr soudu je pro oba správní orgány závazný. Nelze se tedy spokojit pouze s konstatováním, že se nejedná o vody povrchové, když zároveň znalec tyto vody neoznačuje ani za vody podzemní. Dále navíc z výše uvedeného měření a znaleckého posudku pouze nájisto vyplývá, že se nejedná o vody povrchové v úseku od studánky po tzv. mléčný sklep (tedy pouze v délce cca 1 až 2 m). Ve sklepe již totiž žádné měření při ucpání odtoku prováděno nebylo a je tedy možné, že při jeho ucpání by voda přirozeně dosáhla na povrch terénu a následně z něho odtékala (navíc je otázkou, jak by toto bylo před provedenými terénními úpravami na dotčených pozemcích). Podle argumentace použité správními orgány vůči závěrům Ing. B. by v takovém případě byla již vodou povrchovou - přirozeně se vyskytující (gravitačně tekoucí) na povrchu. Naopak pokud by se vycházelo z argumentace Ing. B., tak by i voda nacházející se od místa „pod vrbou“ po zemní val nemohla být povrchovou vodou (a tedy ani vodním tokem), neboť by se jednalo o vodu odebranou, částečně odvedenou vodu jako vodu odpadní ze střech některých objektů na předmětných pozemcích a také vodu podzemní. V daném případě je otázkou, jakým způsobem je možné označit vodu odebranou a zda se rovněž nejedná o vodu odpadní. S touto problematikou se dle žalobkyně správní orgány nijak nevyrovnaly, což rovněž způsobuje nepřezkoumatelnost jejich rozhodnutí jako důsledek zjevně nedostatečného skutkového zjištění.
17. **Ve třetí žalobní námitce** žalobkyně poukázala na opomenutí některých důkazů. Žalobkyně má za to, že se správní orgány nevyrovnaly s některými důkazy, které jim předložila. Jedná se zejména o svědecké výpovědi v rámci řízení před Okresním soudem v Jičíně vedeném pod sp. zn. 5 C 56/2015 (Ing. M. K., Ing. A. H. aj. T.), čestná prohlášení osob žijících v daném místě po dlouhou dobu (paní D. a paní H.) a dále starší znalecké posudky a odborná vyjádření (znalecký posudek Ing. N. z roku 1998 a dále 2002, odborné posouzení Ing. J. z roku 1999), ze kterých vyplývá, že na pozemcích p. č. XB a XA byly provedeny terénní úpravy a nepovolená stavba ze severní strany RD č. p. XD, které měly za následek zakrytí minimálně části tehdejší vodní linie, která se bezpochyby nacházela na povrchu terénu. Ohledně nepovolené stavby ze severní strany RD č. p. XD odkázala na příkaz Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 27. 1. 2023, č. j. KUKHK-37599/UP/2022-9. Z těchto skutečností dle žalobkyně vyplývá, že vodní linie se zřejmě nacházela na povrchu předmětných pozemků již dříve (a zřejmě přirozeně), a to až do provedení terénních úprav a nepovolené stavby ze severní strany RD č. p. XD.
18. Dle žaloby je nezbytné zohlednit, zda daný stav, o kterém je správním orgánem deklaratorně rozhodováno, není protiprávním stavem a vlastník předmětných pozemků byl skutečně oprávněn k provedení terénních úprav a tím pádem i k případnému faktickému zasypání vodní linie či dokonce vodního toku. Navíc z výše uvedených důkazů

vyplývá, že se v daném místě dříve objevovala zřejmě přirozeně povrchová voda, která se soustředila do vodní linie v průlehu či rýze. Tato skutečnost opětovně vzbuzuje pochybnost o závěru vysloveném v obou rozhodnutích, že až po místo „pod vrbou“ se jedná o podzemní vodu a až od tohoto místa se jedná o vodní tok. Toto opětovně vedlo žalobkyni k závěru, že oba správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav a jimi vydaná rozhodnutí jsou nepřekoumatelná.

19. **Čtvrtá žalobní námitka** se věnovala problematice nesprávného právního posouzení odváděných vod. Dle názoru žalobkyně správní orgány nesprávně posoudily právní povahu vod vytékajících ze studánky, a to i za situace, kdy dle znalce Ing. B. je studánka skutečně studnou, tedy vodním dílem a v ní nacházející se voda je vodou podzemní. Odebraná voda z předmětné studny přepadem vytéká do tzv. „mléčného sklepa“, odkud dále odtéká potrubím do místa „pod vrbou“. Dle znaleckého posudku Ing. B. je voda v „mléčném sklepě“ vodou odebranou, a nikoliv vodou podzemní či povrchovou. S tímto závěrem se ovšem správní orgány nijak nevyrovnaly a vycházejí ze skutečnosti, že se až do místa „pod vrbou“ jedná o vodu podzemní, která se až v tomto místě stává vodou povrchovou.
20. Dle názoru žalobkyně je ovšem odebranou vodou a následně dále „vypuštěnou“ do odtokového kanálku či kanalizace nezbytné považovat za vodu odpadní, neboť se jedná o vodu, která je odebraná a použita v rámci „mléčného sklepa“. Poukázala dále na skutečnost, že žádný ze znaleckých posudků nevěnoval pozornost dvěma hadicím, které se objevují ve stěně „mléčného sklepa“ a u kterých není zřejmé, jaké vody do sklepa přivádějí.
21. Navíc je otázkou, zda v rámci průtoku v PVC trubici z místa „mléčného sklepa“ až po místo „pod vrbou“ nenabírá tato další vody, které odchází ze staveb umístěných na pozemku p. č. XE a XA, kdy kanalizační potrubí z těchto staveb se kříží s PVC potrubím vedoucím z „mléčného sklepa“ do místa „pod vrbou“. Nelze tedy vyloučit, že se do dané vodní linie dostává kromě odebrané vody také další voda, a to minimálně srážková a možná i voda z kanalizace. Již ovšem vodu odtékající z „mléčného sklepa“ je dle názoru žalobkyně nezbytné označit za vodu odpadní ve smyslu § 38 odst. 1 vodního zákona, neboť se jedná o vody použité, které mají změněnou jakost (dochází minimálně ke změně teploty po jejich odebrání v důsledku stání v „mléčném sklepě“ a zřejmě i ke změně složení z důvodů výše uvedených), a jedná se o vodu odváděnou ze stavby (studnu jako vodní dílo je nezbytné považovat rovněž za stavbu).

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

22. K **prvé žalobní námitce** žalovaný uvedl, že mezi závěry předchozích znaleckých posudků Ing. V. a Ing. P. založených ve správním spise existovaly rozpory, zejména v odlišném posouzení otázky povahy vod odtékajících ze zdroje na pozemcích p. č. XB a p. č. XA do místa zvaného „pod vrbou“, resp. do místa pod zemním valem na pozemku p. č. XC. Zadání vypracování znaleckého posudku se tak soustředilo na problematiku výše uvedených sporných vod a jeho zadání je dle žalovaného zcela v souladu s ustálenou judikaturní praxí. Předmětné otázky byly znalci položeny z toho důvodu, že řeší spornou část posudků výše uvedených znalců, a to v rozsahu relevantním pro vedené řízení. Bylo by nelogické a neekonomické zadávat znalci opětovně k vyřešení otázky týkající se celé vodní linie, když její zbylá část není předmětem vedeného řízení, respektive zbylá část vodní linie již nečiní problémy z hlediska právního výkladu a dosud v řízení ani nebyla předmětem rozporu mezi účastníky. Dle žalovaného bylo zřejmé, že při vzájemně si zcela

odporujících posudcích Ing. V. a Ing. P., nadto vypracovaných pro účastníky řízení zastávající opačný názor, by výsledky těchto znalců k vyjasnění rozporu nevedly. Znalecký posudek Ing. B. splňuje podmínky, které jsou dle správního řádu na znalecké posudky kladeny, a co více, na rozdíl od znaleckých posudků předložených v řízení účastníky, svým zadáním a rozsahem lépe odpovídá řešenému předmětu řízení.

23. Žalovaný zdůraznil, že v oznámení o zahájení vodoprávního řízení ze dne 22. 7. 2015 je uvedeno, že předmětem řízení je pochybnost o tom, zda se na pozemcích p. č. XA a p. č. XB nachází vodní tok ve smyslu ustanovení § 43 odst. 2 zákona vodního zákona.
24. Ing. B. skutečně považuje vody v úseku od studně po místo tzv. „pod vrbou“ za vody odebrané, tedy vody, které nejsou povrchovými ani podzemními vodami. Tímto posouzením se prvostupňový orgán řídil, když deklaroval, že vodní linie na pozemcích p. č. XA a p. č. XB v úseku od studny na pozemku p. č. XB po vyústění na povrch v místě nazvaném „pod vrbou“, které se nachází na hranicích pozemků p. č. XF a p. č. XC, není vodním tokem, jelikož se nejedná o vody povrchové. S posouzením znalce se tento orgán neztotožnil v části vodní linie od místa „pod vrbou“ po násep na pozemku p. č. XC, kdy tuto vodu znalec definuje taktéž jako vodu jinou. Prvostupňový orgán však došel k názoru, že se jedná o vodu povrchovou, a odůvodnil proč. Žalovaný tudíž odmítl, že by se prvostupňový orgán úsekem vodní linie od místa „pod vrbou“ dále nezabýval, a odmítl také, že měl přihlédnout pouze k formálnímu vymezení toku zápisem v CEVT. Ze strany žalovaného pak došlo pouze k určité korekci části odůvodnění, která se však netýká předmětu řízení, neboť část vodní linie v úseku od místa „pod vrbou“ po zemní val není v současném řízení projednávána, není předmětem řízení.
25. Stran **druhé žalobní námitky** žalovaný znovu zdůraznil, že povaha vod nacházejících se v úseku od místa „pod vrbou“ po zemní val není předmětem řízení. Přesto pokud se správní orgány od závěrů znalce v hodnocení povahy vod v tomto úseku odchýlily, byly k tomu oprávněny a svůj postup ve svých rozhodnutích odůvodnily.
26. Ohledně úseku vodní linie mezi studánkou, „mléčným sklepem“ a místem „pod vrbou“ uvádí znalec Ing. B., že se jedná o vody odebrané. Pokud se žalobkyně diví, proč žalovaný již blíže neřešil charakter vod, je zde logické vysvětlení – voda, která není vodou povrchovou, nemůže konstituovat vodní tok. Současně žalovaný dostatečně určitě uvedl, že se v dalších částech vodní linie po splnění určitých podmínek (pokud dojde k vyústění vod na zemský povrch) může o vodní tok jednat. Posuzování této části vodní linie však není předmětem vedeného řízení.
27. Žalovaný se dále vyjádřil k tvrzení žalobkyně, že ve vodní linii od místa „pod vrbou“ jde o existenci vody odpadní. Toto tvrzení žalobkyně vysvětluje pouze tak, že by domnělou odpadní vodou byla voda odvedená ze střech některých objektů na předmětných pozemcích. Taková voda však nenaplnuje dle žalovaného definici vody odpadní, neboť se jedná o vodu srážkovou.
28. Ke **třetí žalobní námitce** žalovaný konstatoval, že se s žalobkyní uváděnými důkazy řádně vypořádal, přestože se tak nestalo vypořádáním každého konkrétního důkazu individuálně. Žalovaný proti všem žalobkyní uváděným důkazům postavil svoji argumentaci, která žalobkyní uváděné důkazy vyvrací, a to vystavením argumentace ucelené, vnitřně bezrozporné, založené na dokumentech obsažených ve spisu. Žalobkyní uváděné důkazy by buďto k věci nepřinesly nic nového, nebo je nelze na projednávanou věc použít, anebo se jedná o důkazy, které s ohledem na své stáří (s přihlédnutím k možné

změně vodního toku a potřebě postavit na jisto vodní poměry na místě ve vztahu k aktuální situaci) nemohou přinést dostatek skutkových zjištění v kvalitě požadované správním řízením v jeho současné fázi.

29. Žalobkyní namítané nové terénní a stavební úpravy nijak neprokazují zasypání existujícího vodního toku a též existence drenáže či zatrubnění pod terénem mezi sklepem a místem „pod vrbou“ není rozhodující – nemá to vliv na povahu vod a to, zda konstituují či nekonstituují vodní tok.
30. Dle mínění žalovaného se žalobkyně snaží předmět řízení rozšiřovat nad zákonem stanovený rozsah, pokud vyjádřila názor, že je při rozhodování v pochybnostech o existenci vodního toku třeba ze strany správního orgánu rozhodovat též o protiprávnosti terénních či stavebních úprav, které se na předmětných pozemcích nacházejí a které údajně mohly vést k zasypání vodní linie. Správní orgány by v případě zjištění takové skutečnosti postupovaly v souladu se zákonem stanovenými principy a postupy a případnou existenci tzv. černé stavby by samozřejmě řešily. Skutečnost, že ze strany správních orgánů nebyla situace vyhodnocena žalobkyní navrhovaným způsobem, však nijak neznamená, že by nebyl zjištěn skutkový stav věci v míře dostatečné pro účely pochybnostního řízení a že by snad „nezjištění černé stavby“ vedlo k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí ve věci pochybnosti o existenci vodního toku.
31. Žalovaný dodal, že napadaným rozhodnutím není nijak vyloučeno, že nemovitosti žalobkyně mohou být podmačeny, že se v nich či v jejich okolí může vyskytovat voda, která má svůj původ v některém ze sousedních pozemků či že ke zhoršení stavu podmačení mohlo dojít vinou určitých stavebních úprav. Tyto skutečnosti ale nejsou předmětem nyní vedeného řízení a není v kompetenci žalovaného tyto blíže posuzovat.
32. V reakci na **čtvrtou žalobní námitku** žalovaný zdůraznil, že pokud jde o úsek vodní linie, který je předmětem daného správního řízení, pak v této části se správní orgány obou stupňů plně ztotožnily s nálezem znalce.
33. Ke konstrukci žalobkyně, že se v případě vody odebrané, která byla následně „použita“ v rámci „mléčného sklepa“, jedná o vodu odpadní s odkazem na existenci hadic, které se dle žalobkyně mají objevovat ve stěně mléčného sklepa a u nichž nebylo zkoumáno, jakou vodu do sklepa přivádějí, žalovaný uvedl, že kromě toho, že se jedná o novum, které žalobkyně neuplatnila v odvolání (a jak sama uvádí, nebylo to ani předmětem znaleckého zkoumání žádného ze znalců), není možné se domnívat, že by potrubí, které bylo uměle vytvořeno lidskou činností a slouží k odvodu vod ze staveb, přivádělo do předmětných míst povrchovou vodu, která by mohla konstituovat počátek vodního toku.
34. Závěrem svého vyjádření k žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl pro její nedůvodnost.

IV. Replika žalobkyně, vyjádření osoby zúčastněné na řízení

35. Žalobkyně podala v návaznosti na vyjádření žalovaného k žalobě ve věci ještě repliku, v níž ale v podstatě opakovala svoji žalobní argumentaci. Nesouhlasila s názorem žalovaného, že předmětem daného správního řízení bylo vyřešit otázku vod na pozemcích p. č. XA a XB. V návaznosti na to odkazovala na některá dřívější rozhodnutí žalovaného, v nichž se zabýval i pozemkem p. č. XC. I samotné zadání znaleckého posudku směřuje částečně na určení vod na pozemku p. č. XC, a to konkrétně v místě pod zemním valem. Setrvala tak na své námitce nesprávného zadání znaleckého posudku, které směřovalo

pouze k částečnému posouzení povahy vod na dotčených pozemcích, což má za následek nedostatečné zjištění skutkového stavu, a to vede k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů obou stupňů.

36. S odkazem na judikaturu soudů dále žalobkyně trvala na tom, že pokud má správní orgán pochybnosti o závěrech znaleckého posudku, tak toto nemůže pouze nahradit svým uvážením, ale musí v tomto směru alespoň vyslechnout znalce ohledně výhrad správního orgánu. To v daném případě správní orgány vůbec neučinily a pouze nahradily v této části závěry znaleckého posudku svými vlastními závěry, které jsou s nimi v rozporu. Ohledně argumentace žalovaného, že se nemusí zabývat charakterem vod v úseku od studánky po místo „pod vrbou“, neboť toto ohledně rozhodnutí o vodním toku nepotřebuje (neboť mu stačí sdělení znalce, že se nejedná o povrchovou vodu), žalobkyně uvedla, že to není pravdou a že rozhodnutí o charakteru vod je nezbytné minimálně pro vymezení, zda se vodní tok nachází v úseku vodní linie od místa „pod vrbou“ po zemní val. Zároveň závěry ohledně charakteru vod jsou v tomto směru podstatné pro vymezení, zda se skutečně jedná o vody povrchové v úseku vodní linie od místa „pod vrbou“, jak dovozuje žalovaný, což je v rozporu se závěry znaleckého posudku. V tomto směru znovu nesouhlasila žalobkyně s tím, že by se jednalo o rozhodování nad rámec zákonné povinnosti a také o rozhodování, které by nesouviselo s určením, zda se na předmětných pozemcích nachází vodní tok či nikoliv. Naopak má za to, že se jedná o nezbytnou podkladovou otázku a bez jejího zodpovězení je nezbytné považovat napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Ohledně existence hadic ve stěně „mléčného“ sklepa odkázala žalobkyně na své odvolání proti napadenému rozhodnutí.
37. Osoba zúčastněná na řízení podala ve věci písemné stanovisko, jehož podstatou bylo vyjádření nesouhlasu s jednotlivými žalobními námitkami a ohrazení se proti pravdivosti některých žalobních tvrzení. Mnohé z těchto argumentů (v reakci na obsah žaloby) se rovněž nevztahovaly k předmětu přezkoumávaného vodoprávního řízení.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

38. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání, když s takovým postupem souhlasili výslovně žalobkyně i žalovaný. O věci usoudil následovně.
39. Předně třeba zdůraznit, že tato věc není před zdejším soudem poprvé. Podrobně a přehledně je průběh celého správního řízení popsán v kapitole III. žaloby. Účastníci řízení i osoba na něm zúčastněná tato fakta dobře znají, proto krajský soud nepovažuje za nutné, aby průběh správního řízení popisoval v jeho celistvosti. Zdůrazní pouze rozhodnutí a závěry správních orgánů či správních soudů, které považuje za důležité.
40. Rozsudkem ze dne 23. 7. 2019, č. j. 30 A 163/2016-287 (1. Rozsudek KS), zrušil zdejší soud předcházející rozhodnutí žalovaného v této věci a vrátil mu ji k dalšímu řízení. Hlavním důvodem byla nepřezkoumatelnost uvedeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Krajský soud vytkl žalovanému v souvislosti s tím zejména to, že nepřihlédl k celé řadě důkazních prostředků shromážděných v průběhu správního řízení (např. stanoviska vodoprávního úřadu Městského úřadu Jičín, Povodí Labe, státního podniku, RNDr. M. P. či RNDr. M. B.), která se klonila k závěru, že se v případě dotčených vod o vodní tok

nejedná, a tyto důkazy vůbec nevyhodnotil. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaného nebylo také zřejmé, proč vzal za základ svého rozhodnutí právě znalecký posudek Ing. V. včetně Dodatku, který dospěl k závěru opačnému. Soud zavázal žalovaného povinností vypořádat se s otázkou, zda voda odtékající ze zdroje na pozemku p. č. XB je vodou povrchovou či podzemní, a podle výsledku tohoto zkoumání znovu osvětlit i povahu dalšího úseku, jímž se tato voda dostává až do místa zvaného „pod vrbou“.

41. Kasační stížnost žalovaného proti zrušujícímu rozsudku krajského soudu byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2021, č. j. 7 As 307/2019-56. I Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že žalovaný rezignoval na vypořádání řady námitek žalobkyně vznesených v průběhu správního řízení a podkladů zpochybňujících znalecký posudek Ing. V. včetně Dodatku. V souvislosti s tím uvedl, že za dané situace bylo nutné rozpory plynoucí z jednotlivých důkazů řádně vypořádat a vysvětlit, proč se stěžovatel přiklonil k závěru znaleckého posudku Ing. V. a jak hodnotil ostatní podklady a námitky, které dle něho nebyly dostatečné závěry tohoto znaleckého posudku zvrátit. Dále uvedl, že pokud žalovaný nebyl s to bez dalšího tyto rozpory vysvětlit, bylo na místě dále postupovat v souladu s judikaturou správních soudů a doplnit dokazování např. o výsledch znalce či dalších osob poskytujících odborná vyjádření, případně bylo na místě přistoupit k zadání revizního znaleckého posudku. Také Nejvyšší správní soud uložil žalovanému povinnost, aby se v dalším řízení řádně vypořádal s otázkou, zda voda odtékající ze zdroje na pozemku p. č. XB je vodou povrchovou či podzemní, a tedy zda se na sporném pozemku nachází vodní tok či nikoliv.
42. V dalším řízení vydal žalovaný rozhodnutí ze dne 14. 5. 2021, č. j. 11180/2021-MZE-15111. Také toto rozhodnutí zdejší soud zrušil rozsudkem ze dne 15. 3. 2022, č. j. 30 A 58/2021-295 (2. Rozsudek KS) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Důvodem zrušení tohoto rozhodnutí byla procesní pochybení žalovaného, v důsledku nichž byl nedostatečně zjištěn skutkový stav věci. Krajský soud doporučil správním orgánům, aby za účelem řádného zjištění skutkového stavu věci byli vyslechnuti znalci Ing. V. a Ing. P. (každý z nich vypracovával svůj znalecký posudek na základě požadavku jiného účastníka správního řízení), případně aby došlo k ustanovení znalce ze strany správního orgánu za účelem vypracování nového nebo revizního znaleckého posudku.
43. V dalším řízení žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 5. 2022, č. j. MZE-26445/2022-15111, vrátil věc v části výroku a) zpět správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení. Žalovaný dospěl k závěru, že je vhodné nechat vyhotovit revizní nebo nový znalecký posudek a posoudit nově současný stav vodních poměrů v dané lokalitě a provést nové místní šetření.
44. Výsledkem tohoto řízení, v němž byl na základě zadání vodoprávním úřadem I. stupně vypracován dne 6. 3. 2023 znalecký posudek č. 279/2023 ustanoveným znalcem z oboru vodního hospodářství Ing. P. B. (dále také jen „ZP Ing. B.“), je rozhodnutí prvoinstančního orgánu s výrokem citovaným v bodě I. tohoto rozsudku. O odvolání žalobkyně proti němu pak rozhodl žalovaný, jak je uvedeno rovněž v uvedeném bodě tohoto rozsudku.
45. A nyní k samotné žalobě. Ta sice obsahuje řadu žalobních tvrzení, ale celým jejím obsahem se prolínají dvě zásadní námitky, ke kterým považuje krajský soud za vhodné se vyjádřit hned v úvodu nalézací části rozsudku, když v souvislosti s tím dojde k vypořádání i některých dalších žalobních tvrzení. Důvodnost zbývajících žalobních námitek pak bude soudem vyhodnocena následně.

46. **Za prvé** - nutno připomenout a zdůraznit, jaké řízení bylo před vodoprávními úřady vedeno a jaký byl jeho předmět. Není pochyb o tom, že správní orgány vedly řízení dle § 43 odst. 2 vodního zákona, dle něhož vodoprávní úřad rozhoduje v pochybnostech o tom, zda jde o vodní tok. Právě toto správní řízení zahájil vodoprávní úřad I. stupně (na základě podnětu žalobkyně ve smyslu § 42 správního řádu) z úřední povinnosti Oznámením ze dne 22. 7. 2015. Z tohoto aktu je navíc zcela zřetelný předmět daného řízení, když řízení bylo zahájeno ve věci pochybností o tom, zda se na pozemcích p. č. XB a p. č. XA v katastrálním území xx nachází vodní tok.
47. Ze ZP Ing. B. plyne, že na shora zmíněných pozemcích (které jsou ve vlastnictví osoby zúčastněné řízení) se nachází vodní linie v úseku od studny až po profil XG - tzv. místo „pod vrbou“ - viz str. 4 daného posudku, kde znalec popsal, že zhruba na hranici mezi pozemky p. č. XA a p. č. XC (vlastníkem žalobkyně) se nachází vzrostlá vrba, a přibližně v tomto místě ústí odtokové potrubí od sklepa volným výtokem na terén (dané místo znalec označil jako profil XG). Na letecké fotografii, která je jednou z příloh daného znaleckého posudku, je profil XG (tedy místo, kde odtokové potrubí ústí na povrch) vyznačen těsně za hranicí uvedených pozemků na pozemku p. č. XC (tam končí souvislá modrá čára, tedy úsek, kde vody tečou potrubím pod povrchem, a začíná modrá čára přerušovaná, tedy úsek, kde vody již tečou po povrchu, nikoliv potrubím).
48. S ohledem na to, že celá řada žalobních tvrzení směřovala právě k otázce posouzení povahy vod v úseku od profilu XG (místo „pod vrbou“) směrem k zemnímu valu a dále (tedy na pozemku p. č. XC), konstatuje krajský soud s odkazem na shora uvedené, že posouzení povahy vod v tomto úseku nebylo předmětem řízení. Krajský soud tak uzavírá, že žalobními námitkami týkajícími se tohoto úseku se tak nebude zabývat. Relevantními jsou pouze ty námitky, které se týkají předmětu správního řízení, tedy (úseku) vodní linie od studny po profil XG.
49. Správní orgány se tak úsekem od profilu XG zabývaly v podstatě obiter dictum, byť tuto skutečnost mohly ještě výrazněji zdůraznit. Na to, že posouzení povahy vod v tomto úseku není předmětem řízení, ale vodoprávní úřady obou stupňů opakovaně upozorňovaly (viz např. bod 51, 88 či 98 prvoinstančního rozhodnutí nebo předposlední odstavec na str. 8 a předposlední odstavec na str. 9 žalovaného rozhodnutí). To byl také hlavní důvod jejich závěru, že stran této otázky nebyl vodoprávní úřad I. stupně povinen rozhodovat ve výroku svého rozhodnutí, nikoliv aktuální podoba zápisu v CEVT, stran něhož si vodoprávní úřad byly vědomy, že pro jejich rozhodování nemá žádnou relevanci (viz např. body 41 až 44 prvoinstančního rozhodnutí).
50. Je pravdou, že vodoprávní úřad I. stupně po vrácení věci k dalšímu řízení rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 5. 2022, č. j. MZE-26445/2022-15111, položil znalci Ing. Bečičkovi v usnesení ze dne XD. 8. 2022, č. j. KUKHK-19737/ZP/2015-54, dvě otázky. V první z nich požadoval po znalci posouzení vod odtékajících ze zdroje na pozemku p. č. XB potrubím do místa zvaného „pod vrbou“. V druhé z nich požadoval po znalci posouzení povahy vod v úseku pod zemním valem na pozemku p. č. XC.
51. S ohledem na předmět řízení se tak druhá z položených otázek (resp. hledání odpovědi na ni) jeví nadbytečnou, ale tato skutečnost nemá žádný negativní dopad na řádné posouzení předmětu řízení. Naopak, pokud se znalec zabýval také posouzením vod pod profilem XG, považuje to krajský soud za vhodné, protože tím došlo k posouzení předmětné lokality v úplnosti a v souvislostech. Pro posouzení zákonnosti a správnosti žalobou napadeného

rozhodnutí jsou však relevantní odpovědi znalce na první z položených otázek, neboť pouze ta směřovala k předmětu řízení.

52. Se žalobkyní se nelze ztotožnit v tom, že by snad zadání ZP Ing. B.ů bylo vnitřně rozporné, či že by bylo v rozporu se zrušujícím rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 5. 2022, č. j. MZE-26445/2022-15111. Ostatně tak toto zadání neposoudil ani sám žalovaný v nyní přezkoumávaném odvolacím řízení. Pokud žalovaný ve shora citovaném zrušujícím rozhodnutí použil termín, že je potřeba řízení „vrátit zpět do samého počátku“, nelze jej vytrhávat z kontextu, ale naopak je nutno jej posoudit v kontextu s dalšími názory žalovaným vyslovenými. Je nepochybné, že žalovaný vrátil vodoprávnímu úřadu I. stupně věc k dalšímu řízení, protože naznal, že bude třeba důkazní řízení výrazně doplnit, že bude muset být zjištěna aktuální situace v dané lokalitě a že bude na místě nechat vypracovat nový nebo revizní znalecký posudek. Tak se také ze strany vodoprávní úřadu I. stupně stalo. Nutno zdůraznit, že ten po vypracování ZP Ing. B. nevycházel pouze z jeho obsahu, ale přihlédl i k před tím ve správním řízení předloženým vyjádřením či odborným posudkům (viz str. 12 až 15 prvoinstančního rozhodnutí).
53. Ze shora uvedených závěrů krajského soudu také plyne, že zadání ZP Ing. B. postihlo všechny relevantní vody, jejichž posouzení bylo předmětem vodoprávního řízení. Rozhodně tedy nelze konstatovat, že by v důsledku chybného zadání znaleckého posudku byly závěry ZP Ing. B. nekompletní, jak namítala žalobkyně.
54. **Za druhé** – celou žalobou se vine výtky žalobkyně vůči vodoprávním úřadům, že jasně nerozhodly, zda vody v posuzovaném úseku jsou vodami povrchovými nebo podzemními. Dovolávala se v tomto směru i pokynů plynoucích z předchozích rozsudků zdejšího soudu a Nejvyššího správního soudu v dané věci.
55. V těch správních soudu skutečně považovaly za důležité tuto skutečnost posoudit. Nutno ale zdůraznit, že tak činily na základě tehdy zjištěného skutkového stavu plynoucího z obsahu správního spisu, kdy se zodpovězení této otázky jevílo relevantní a nezbytné pro posouzení předmětu řízení, tedy zda se na předmětných pozemcích nachází vodní tok či nikoliv.
56. Závěry ZP Ing. B. ale vnesly do věci zcela nový pohled. Ten totiž stanovil, že vody od studny po profil XG (místo „pod vrbou“) mají povahu vod odebraných ve smyslu § 3 odst. 2 vodního zákona. Dle něho se za povrchové vody a podzemní vody nepovažují vody, které byly z těchto vod odebrány. Tento svůj závěr znalec podrobně a logicky odůvodnil. Proti uvedenému závěru nemá krajský soud žádných námitek a v podrobnostech odkazuje na příslušné pasáže ZP Ing. B. věnující se dané problematice. Nutno zdůraznit, že žádné relevantní námítky proti uvedenému závěru nevznesla v žalobě ani žalobkyně (k tomu ještě níže).
57. Jedním z kritérií (dokonce hned tím prvním) institutu vodního toku ve smyslu § 43 odst. 1 vodního zákona však je, že se musí jednat o povrchové vody. Pokud se tedy vody v posuzovaném úseku nepovažují za vody povrchové, nemůže se v posuzovaném úseku jednat o vodní tok. Tak také vodoprávní úřady rozhodly.
58. Není tedy pravdivé tvrzení žalobkyně, že správní orgány závěry ZP Ing. B. stran dané otázky nerespektovaly. Naopak, vodoprávní úřady obou stupňů se se znaleckým závěrem, že se v úseku od studny po profil XG jedná o vody odebrané, ztotožnily a odůvodnily také

přezkoumatelným způsobem proč. Nebylo tak ani nutné a potřebné znalce v tomto směru dodatečně vyslýchat.

59. Polemika týkající se odlišného názoru vodoprávních úřadů na povahu vod od profilu XG dále není ze shora uvedených důvodů (nejedná se o předmět řízení) pro posouzení zákonnosti a správnosti přezkoumávaných rozhodnutí relevantní. A jak už krajský soud uvedl, nebude se jí z toho důvodu věnovat.
60. Žalobkyně se mylí, pokud stále trvá na tom, že vodoprávní úřady musí určit, zda se v daném úseku jedná o vody povrchové či podzemní. Jak už bylo uvedeno, posuzované řízení bylo řízením dle § 43 odst. 2 vodního zákona, nikoliv řízením dle § 3 odst. 3 téhož zákona. Znalec navíc i tuto otázku jasně zodpověděl, vody v daném úseku nelze považovat ani za povrchové ani za podzemní, protože jde o vody odebrané.
61. Pokud jde o **další žalobní tvrzení**, pak jediným z nich, které směřuje ke zpochybnění závěru ZP Ing. B., že vody v posuzovaném úseku mají povahu vod odebraných ve smyslu § 3 odst. 2 vodního zákona, byl názor žalobkyně, že se jedná o vody odpadní, což odůvodnila tím, že za takové vody je nutno považovat vodu odvedenou ze střech některých objektů na předmětných pozemcích. Krajský soud odkazuje na definici odpadních vod obsaženou v § 38 vodního zákona, zejména v jeho odstavcích 1 až 4. Ztotožňuje se v návaznosti na to s vyjádřením žalovaného, že tato voda definici vody odpadní nenaplnuje, protože se jedná o vodu srážkovou (viz § 5 odst. 3 vodního zákona). K tomu, aby se taková voda stala vodou odpadní, muselo by dle § 38 odst. 3 vodního zákona dojít k odvodu srážkové a odpadní vody společnou jednotnou kanalizací; pak se ze srážkové vody stává vtokem do jednotné kanalizace voda odpadní. K takové situaci v dané lokalitě nedochází, to netvrdila ani žalobkyně.
62. V souvislosti s tím krajský soud opakuje, že znalec Ing. B. svůj závěr, že se v posuzovaném úseku od studny po profil XG jedná o vodu odebranou, odůvodnil podrobně a logicky, přezkoumatelným způsobem (viz zejména str. 4, 6 a 23 posudku). Pokud vodoprávní úřad I. stupně na podporu tohoto závěru, se kterým se jinak ztotožnil, odkázal ještě podpůrně na měření RNDr. B. a Ing. P. ohledně hladiny vody ve studni při ucpání přepadu, nelze žalobkyni přisvědčit, že tato argumentace měla být relevantním důvodem pro měření vody při ucpání odtoku z mléčného sklepa, neboť dovozovala, že pokud by za takové situace docházelo k odtoku vody ze sklepa, že by se jednalo o vodu povrchovou. Tento názor je opravdu lichý, neboť není způsobit vyvrátit argumenty znalce Ing. B., proč se již v mléčném sklepe jedná o vodu odebranou; pouze ad absurdum vykládá uvedenou podpůrnou argumentaci vodoprávního úřadu. K tomu se ostatně vyjádřil také žalovaný na str. 9 napadeného rozhodnutí, na jeho argumentaci stran této otázky krajský soud rovněž odkazuje.
63. S ohledem na zodpovězení otázky, zda se na pozemcích p. č. XB a p. č. XA nachází vodní tok, nemůže být relevantní ani zmínka žalobkyně o tom, že měla být ve všech dosud v řízení vyhotovených posudcích opominuta existence dvou hadic ve stěně mléčného sklepa a že není jasné, jakou vodu přivádějí. Odpověď je nasnadě – žádný z odborníků či znalců, kteří danou lokalitu posuzovali, existenci uvedených hadic nepřisuzoval žádnou relevanci stran předmětu řízení, což je pochopitelné. Bylo by totiž opravdu absurdní myslet si, že by případná voda tekoucí z těchto hadic (pokud k takové situaci vůbec aktuálně dochází) mohla založit, a to i s ohledem na závěry ZP Ing. B., existenci vodního toku ve smyslu § 43 odst. 1 vodního zákona.

64. Vodoprávnímu úřadu I. stupně nelze vytknout ani to, že neprovedl nejprve výslech znalců Ing. V. a Ing. P., jak jej k tomu zdejší soud v 2. Rozsudku KS nabádal za účelem pokusit se odstranit rozdílnost jejich závěrů. Za situace, kdy jeden z nich byl vypracován na základě objednávky žalobkyně a druhý na základě objednávky osoby zúčastněné na řízení, tedy účastníků řízení se zcela odlišnými zájmy, což se také odrazilo v závěrech těchto posudků (každý z nich věrně kopíroval názory svého objednavatele), vodoprávní úřad I. stupně nepochybil, pokud rovnou zadal vypracování nového znaleckého posudku a zmíněné znalce nevyslychal. Tyto výsledky by totiž s největší pravděpodobností hraničící s jistotou vyřešení věci nikam zásadním způsobem neposunuly, neboť lze předpokládat, že znalci by na svých stanoviscích trvali a odstranění naprosto zásadních rozdílů v jejich závěrech nebylo možné očekávat. Zadání nového znaleckého posudku tak bylo nejen v souladu se zásadou procesní ekonomie, ale také umožnilo posoudit aktuální situaci v daném místě, což bylo opravdu nezbytné, neboť předchozí odborné posudky či vyjádření již byly staršího data.
65. Jak už krajský soud uvedl, vodoprávní úřad I. stupně vzal při svém rozhodování v potaz i řadu důkazů, které byly v předchozím mnohaletém správním řízení obstarány. Za účelem zjištění aktuálního skutkového stavu tedy opravdu nebylo nutné zohledňovat žalobkyní namítané podklady - starší znalecké posudky a odborná vyjádření (znalecký posudek Ing. N. z roku 1998 a 2002, odborné vyjádření Ing. J. z roku 1999), neboť ty aktuální situaci opravdu neodrážejí a byly překonány mnoha pozdějšími odbornými posudky a vyjádřeními.
66. Za irelevantní pro posouzení předmětu řízení by pak krajský soud považoval provedení důkazů zmiňovaných v žalobě - svědeckými výpověďmi učiněnými v řízení před Okresním soudem v Jičíně ve věci vedené pod sp. zn. 5 C 56/2015 (Ing. M. K., Ing. A. H. aj. T.), či čestnými prohlášeními osob žijících v daném místě po dlouhou dobu (paní D. a paní H.). Vždyť meritem rozhodnutí v daném řízení bylo posouzení ryze odborných otázek, k čemuž musel být přizván soudní znalec z příslušného oboru. Vyjádření laiků učiněná v soudních řízeních s jiným předmětem řízení či z důvodu znalosti dané lokality nemohou z povahy předmětu řízení mít pro vodoprávní úřady potřebnou relevanci. Stejně tak žalobkyní zmíněný příkaz Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 27. 1. 2023, č. j. KUKHK-37599/UP/2022-9), týkající se problematiky nečinnosti se zahájením řízení o odstranění stavby. V návaznosti na to neshledal krajský soud příhodnou ani námitku žalobkyně, že skutkový stav věci měl být zjišťován právě s přihlédnutím k možné existenci nepovolených staveb v dané lokalitě. Ani žalobkyně sama blíže nespecifikovala, jaký relevantní dopad by tato zjištění mohla mít na posouzení otázky existence vodního toku v posuzovaném úseku; krajský soud to považuje s ohledem na definici vodního toku dle § 43 odst. 1 vodního zákona za vyloučené.
67. Krajský soud tak uzavírá, že žádnou ze žalobních námitek neshledal důvodnou. Vodoprávní úřady se nezpronevěřily zásadě materiální pravdy zakotvené v §3 správního řádu a zjistily skutkový stav věci v úplnosti tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu potřebném pro řádné posouzení předmětu daného správního řízení. Své rozhodnutí pak odůvodnily způsobem plně přezkoumatelným, splňujícím požadavky na odůvodnění správního rozhodnutí vymezené v § 68 odst. 3 správního řádu. Krajský soud neshledal ani žádné vady v řízení před orgánem I. stupně ani před žalovaným coby orgánem odvolacím, které by mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

68. S ohledem na shora uvedené proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

VI. Náklady řízení

69. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu ani nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.
70. Osobě zúčastněné na řízení náklady řízení přiznány být nemohly. Dle § 60 odst. 5 s. ř. s. má totiž osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Taková situace v dané věci nenastala, ostatně osoba zúčastněná na řízení náhradu nákladů řízení nepožadovala.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 30. května 2024

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu